

Den anden del, som flere ordførere har været inde på – jeg tror, det bl.a. var fru Birthe Rønn Hornbech – var spørgsmålet om forholdet mellem at sikre retssikkerhed og også sikre mennesskelighed, og jeg er glad for – jeg tror, det også lå i fru Birthe Rønn Hornbechs ordvalg – at et balancepunkt også her er fundet. Ikke at vi dermed kan konstatere, at vi har det fuldendte system; det har vi ikke, det har vi med de videnskabelige undersøgelser fået konstateret, at vi ikke har. Men det tager vi nu hånd om, der skal nu foregå forhandlinger med amterne.

Hr. Peter Duetoft og andre var inde på spørgsmålet om udskrivningsaftalerne. Hvordan skal de fungere? Hvordan skal de udmøntes? Her kan der også være tvivl om retssikkerheden for de følsomme personoplysninger, som nu skal indgå i forbindelse med udarbejdelse af udskrivningsaftalen over for de kommunale myndigheder eller andre.

Formålet med det her – og hvis det ikke er fuldendt, så lad os tale om det undervejs – har været at sige: Når nogle i dag forlader vore psykiatriske institutioner, vore psykiatriske sygehuse, så er der en del af dem, der har brug for, at der sker en opfølgning og en fortsat behandling, men på et andet niveau. Derfor må vi ikke se, at man udskrives folk til ingenting, og at nogle falder igennem.

Jeg har heldigvis set eksempler på, at nogle udskrives og så glade og fro fortsætter en god tilværelse efter at have været under behandling eller indlæggelse på et psykiatrisk sygehus, men det er ikke reglen. Der er også de grupper, som i dag falder igennem, og som pludselig står på gaden, uden at nogen tager hånd om dem. Her ved vi jo godt, at der er tale om folk, der virkelig har brug for, at nogle tager hånd om dem, også når de kommer ud af det lukkede sygehussystem. Man kan jo også selv have vanskeligheder ved at acceptere det vilkår. Vi skal ikke stikke hinanden blå i øjnene og sige, at det her er mennesker, som har et fuldstændig realistisk billede af deres egen situation, for så sender vi nogle ud, hvor det kan ende med nogle tragiske situationer, og ofte vender de tilbage til det lukkede sygehussystem på en psykiatrisk afdeling.

Jeg synes, at vi skal drøfte det her nærmere, også gerne med de patientorganisationer, vi vil møde i Landstingssalen den 23. januar, med de behandlere, som også kommer til stede, men i høj grad også med Landsforeningen Pårørende til Sindslidende, som jo består af dem, der oplever, hvordan de pludselig som pårørende kan

stå hjælpeløse, når nogle bare lukkes ud, uden at der er et professionelt beredskab. Jeg tror, de fleste af os har været i kontakt med pårørende, der har oplevet mangel på støtte og opbakning.

Det er målet med det. Har vi ikke fundet den rigtige model, så ser vi på det. Her er en råskitse lagt frem.

Med de ord vil jeg gerne endnu en gang kvittere for en – synes jeg – konstruktiv og god start på en proces, der gerne skulle føre til, at Folketinget om føje tid – og det vil jo forhåbentlig sige inden denne samlings slutning – får vedtaget lovforslaget, således at vi vil være kommet det videre, end vi var med 1989-lovgivningen. Det er de rammer, vi nu også skal udfylde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven. (Forbud mod slagtning og aflivning af dyr uden bedøvelse).

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 28/11 96).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rituelle slagtninger.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 1/11 96).

Forslagene sattes til forhandling.